

Treść: 1132. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1923 r. w przedmiocie ustroju i zakresu działania parytetowych komisji doradczych przy Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.	1615
1133. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 grudnia 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach Części I-ej Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	1616
1134. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 grudnia 1923 r. o wydaniu Taryfy Towarowej Polskich Kolei Żelaznych	1617

1132.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Przemysłu i Handlu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ustroju i zakresu działania parytetowych komisji doradczych przy Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.

Na podstawie art. 5 i 7 dekretu z d. 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127), zarządza się co następuje:

§ 1. Przy państwowych urzędach pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami organizują się parytetowe komisje doradcze, złożone z równej liczby przedstawicieli pracowników i pracodawców.

§ 2. Komisja parytetowa ma za zadanie:

- a) wydawanie i w miarę potrzeby przesyłanie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu opinii w sprawach, dotyczących regulowania rynku pracy i wniesionych na obrady komisji parytetowej przez przewodniczącego lub któregośkolwiek z jej członków, a zwłaszcza dotyczących emigracji zarobkowej, clearingu pracy i zwalczania bezrobocia;
- b) popularyzowanie działalności urzędów pośrednictwa pracy;
- c) inicjowanie środków, mających na celu regulowanie wszelkiego rodzaju pośrednictwa pracy

na terenie obwodu państwowego urzędu pośrednictwa pracy, oraz ustalanie metod współdziałania pomiędzy państwowym urzędem pośrednictwa pracy, a zawodowymi organizacjami pracowników i pracodawców;

- d) opinjowanie o działalności państwowego urzędu pośrednictwa pracy oraz w sprawach zażaleń osób zainteresowanych na działalność tego urzędu.

§ 3. Członków parytetowych komisji doradczych i w tej samej liczbie ich zastępców przy poszczególnych państwowych urzędach pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami wybierają na przeciąg jednego roku wyznaczone zgodnie z ustępem trzecim niniejszego paragrafu istniejące na terenie działalności odnośnych urzędów rady miejskie oraz sejmiki (rady) powiatowe lub organa ich zastępujące z pośród kandydatów, wysuniętych przez miejscowe organizacje zawodowe, a w braku takich kandydatów — z pośród pracodawców i pracowników, z uwzględnieniem przede wszystkim zawodów, posiadających większe znaczenie gospodarcze na danym terenie.

Na członków komisji mogą być wybrane jedynie osoby, posiadające czynne prawo wyborcze do Sejmu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej po porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych ustali w drodze instrukcji liczbę członków każdej poszczególniej komisji doradczej i wymagane kwalifikacje jej członków, określi, które z rad miejskich i jaką liczbę członków wybierają, oraz ustanowi zasady wyznaczenia przez wojewodów tych powiatowych związków komunalnych, które mają wybierać członków parytetowych komisji doradczych.

§ 4. Wybory winny być dokonane przez wymienione w § 3 organa samorządowe w ciągu 1 miesiąca od dnia otrzymania wezwania Wojewody.

§ 5. Przewodniczącym parytetowej komisji doradczej jest starosta, na którego terenie działania znajduje się siedziba państwowego urzędu pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami, zastępcą przewodniczącego kierownik tego urzędu. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów, przy czym w każdym głosowaniu winna brać udział równa liczba przedstawicieli pracowników i pracodawców. Strona, będąca w przewadze liczebnej, określa w drodze losowania, którzy z jej przedstawicieli mają brać udział w głosowaniu. Przewodniczący nie posiada głosu decydującego w sprawach, przewidzianych w punkcie d) § 2.

Posiedzenia komisji winny odbywać się przynajmniej raz na miesiąc, przy czym przewodniczący składa na nich przynajmniej raz na 3 miesiące sprawozdania z działalności urzędu.

Protokoły posiedzeń komisji oraz jej korespondencję prowadzi, w charakterze sekretarza komisji, jeden z jej członków. Techniczne czynności komisji wykonuje państwowy urząd pośrednictwa pracy.

Komisja w ciągu 2 pierwszych miesięcy swej działalności opracowuje zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia swój regulamin, którego odpis przesyła właściwemu urzędowi wojewódzkiemu do wiadomości.

§ 6. W razie nieodbywania przez komisję parytetową przewidzianych w § 5 posiedzeń w ciągu 6 miesięcy Wojewoda władny jest pozbawić członków komisji mandatów oraz zarządzić nowe wybory, które winny się odbyć z zachowaniem warunków wyszczególnionych w ustępie pierwszym § 3.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Alfred Chłapowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1133.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 21 grudnia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Części I-ej Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I-ej Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy Przewozowe”

(Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Art. 1 uzupełnia się zdaniem:

„W komunikacji międzynarodowej przepisy niniejsze obowiązują jedynie o tyle, o ile dla komunikacji tej nie ustalono odrębnych przepisów”.

W art. 56, ust. 2 uzupełnia się następującym postanowieniem wykonawczym:

„(Post. Wyk.) Na każdy załadowany wagon powinien być sporządzony osobny list przewozowy, o ile taryfa nie przewiduje w tym względzie wyjątku”.

W art. 60 podane w ust. 1-ym a) i b) (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 93, poz. 742), opłaty 4.000, 1.200, 400, i 2.000 mk. zmienia się odpowiednio na 2, 0,5, 0,1 i 1 jednostek taryfowych.

W art. 63 ust. 5 w post. wyk. II końcowe słowa zdania drugiego, mianowicie „wskazaną w Wykazie opłat dodatkowych (Część II taryfy)” zmienia się na: „w wysokości postojowego za 24 godziny pierwszej doby”.

W art. 65 ust. 6 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 42, poz. 289) post. wyk. otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. Wyk.) Nadawca obowiązany jest przy nadaniu każdej przesyłki celem zgłoszenia statystycznego nabyć i wypełnić kartę rejestracyjną, zamieszczając w niej następujące dane, podane przez niego w liście przewozowym: nazwę stacji nadania i przeznaczenia, nazwę towaru, oraz ilość sztuk i wagę przesyłki. Karty rejestracyjne są do nabycia na stacjach kolejowych po cenach, wskazanych w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy). Na żądanie nadawcy wypełnienie karty rejestracyjnej może dokonać kolejowa ekspedycja towarowa za opłatą, wskazaną w tymże Wykazie opłat dodatkowych; przy przesyłkach, przybywających z zagranicy, kartę rejestracyjną obowiązany jest nabyć odbiorca przed odbiorem przesyłki, wypełnienie jednak karty dokonywa ekspedycja towarowa stacji przeznaczenia”.

W art. 76 ust. 1 ostatnie słowa zdania pierwszego, mianowicie: „należności wpływających z umowy o przewóz” zmienia się na: „należności z listu przewozowego”.

Do tegoż ust. 1 dodaje się post. wyk. IV treści następującej:

„(Post. Wyk.) IV. Na żądanie nadawcy, stwierdzenia, czy przesyłka została przez odbiorcę podjęta, kolej obowiązana jest nadawcę o tem zawiadomić za pobraniem opłat, przewidzianych w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy).”

W art. 79 ust. 4 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 93, poz. 742) opłata, podana w Postanowieniu wykonawczym w wysokości 2000 mk. zmienia się na „1 jednostkę taryfową”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*